Publicerad 2013-06-29 20:22 av MoonCalled

Apokalyps

Mörkt
Kallt
Ödsligt
En vittrad värld
En tom evighet

En arm
Ett ben
Överallt bitar av människor
Sönderslitna

Blodspår
längs vägarna
som vittnar om en kamp
förgäves
Förvridna ansikten
stirrar med tom blick
Kan inte längre se skillnad
Spelar det längre någon roll?

Ensam kvar
i kaoset
Ingenstans finns någon
Att prata med

Tryggheten slogs i spillror
Det sköra livet
gick i tusen bitar
och rann bort
som sanden i ett timglas
Det gick så fort

Vandrar längs den ödsliga vägen
till havskanten
Kan se mitt medvetande
flyta på havets stilla yta
Vittrat
Trasigt
Det sjunker till botten

Stirrar ut i intet i en evighet
och längre än så
Världen börjar sakta om
på nytt

En ny värld bildas
men där finns
något från den gamla
en ständig påminnelse
om det förflutna
En silhuett
av det som en gång
var en människa
Fastfrusen vid havets rand
stirrande i intet
För evigt

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren MoonCalled med Poeter.se id #33570 innehar upphovsrätten